



Sygn. akt V KK 186/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski (przewodniczący)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Józef Dołhy (sprawozdawca)

Protokolant Anna Kowal

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Małgorzaty Wilkosz - Śliwy,
w sprawie **D. K.**

oskarżonego z art. 284 § 2 k.k., art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 26 sierpnia 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść oskarżonego,
od wyroku Sądu Rejonowego w T.

z dnia 30 marca 2015 r.,

uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze za czyn z art. 178a § 1 kk (pkt 5 wyroku) oraz orzeczenia o karze łącznej grzywny (pkt 6 wyroku) i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w T.;

zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu adw. W. O. - Kancelaria Adwokacka kwotę 738 zł (słownie: siedemset

trzydzieści osiem), w tym 23 % VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę D. K. wykonaną przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w T. wyrokiem z dnia 30 marca 2015 r., wydanym w trybie art. 387 § 2 i 4 k.p.k., skazał oskarżonego D. K.:

1. za występki z art. 284 § 2 k.k. – na karę 1 roku pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 zł jedna stawka; wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 4 lat, oddał oskarżonego pod dozór kuratora, zobowiązał do naprawienia szkody;

2. za występki z art. 178 § 1 k.k. – na karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych po 10 zł jedna stawka; na podstawie art. 85 i art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone kary grzywny i wymierzył karę łączną w wysokości 200 stawek dziennych po 10 zł jedna stawka.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 8 kwietnia 2015 r.

Od tego wyroku kasację w trybie art. 521 § 1 k.p.k. z zachowaniem terminu z art. 524 § 3 k.p.k., wniósł Prokurator Generalny.

Zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze w zakresie skazania za czyn z art. 178 § 1 k.k., na niekorzyść oskarżonego D. K., zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 387 § 2 k.p.k., polegające na zaniechaniu orzeczenia wobec oskarżonego, któremu przypisano odpowiedzialność karną za popełnienie przestępstwa z art. 178a § 1 k.k., zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych albo pojazdów określonego rodzaju, pomimo uwzględnienia wniosku oskarżonego o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego, któremu nie sprzeciwił się prokurator, w którym to wniosku zawarta została propozycja orzeczenia tego środka karnego na okres 2 lat, co w konsekwencji doprowadziło także do rażącej obrazy art. 42 § 2 k.k., gdyż orzeczenie tego środka karnego było obligatoryjne. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części oraz uchylenie

orzeczenia w zakresie orzeczenia o karze łącznej grzywny i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna.

Oskarżony złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze i w zakresie czynu z art. 178 a § 1 k.k. wnioskował m. in. orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii „B” na okres 2 lat.

W sytuacji gdy Sąd Rejonowy przypisał oskarżonemu popełnienie występku z art. 178 a § 1 k.k., przepis art. 42 § 2 k.k. obligował sąd do orzeczenia wobec sprawcy środka karnego określonego w tym przepisie.

Oczywiste jest zatem, że skazanie D. K. niezgodne z wnioskiem, rażąco naruszyło art. 387 § 2 k.p.k. co skutkowało rażącym naruszeniem art. 42 § 2 k.k., zaś wpływ tych uchybień na treść wyroku był istotny.

Podzielając zasadność zarzutu kasacji i jej końcowy wniosek, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

kc